

Hvordan bestemmes fartsgrensene i Norge?

Hvorfor har vi fartsgrenser?

Nullvisjonen om at ingen skal bli drept eller hardt skadd i trafikken ligger til grunn for de fartsgrensene vi bruker i Norge.

Fartsgrensene skal balansere hensyn til trafiksikkerhet, framkommelighet og miljø. Disse hensynene er ikke alltid enkelt å kombinere. Særlig innenfor tettbygde strøk kan det være krevende å avveie behov for framkommelighet for kjøretøy opp mot hensynet til gående, syklende og beboere langs vegen.

Hvordan bestemmes fartsgrensene?

Statens vegvesen har laget egne fartsgrensekriterier for når de forskjellige fartsgrensene skal og kan benyttes. Bak disse ligger det grundige faglige vurderinger, basert på kunnskap om sammenhengen mellom fart, risiko og ulykker. Selv små fartsøkninger gir stort utslag på antall drepte og hardt skadde i trafikken. Dersom alle holdt fartsgrensen alltid, ville mange liv blitt spart i trafikken.

- Kommunen bestemmer fartsgrensene på kommunale veger.
- Statens vegvesen bestemmer fartsgrensen på fylkesveger og riksveger.
- Statens vegvesen Vegdirektoratet bestemmer bruk av de høyeste fartsgrensene (90-100-110 km/t) på alle typer veger.

Bruk av generelle fartsgrenser

De generelle fartsgrensene i Norge er:

- 50 km/t i byer og tettsteder
- 80 km/t utenfor tettbygde strøk

Disse gjelder der det ikke er satt opp skilt med andre fartsgrenser, og gjør at vi kan begrense skiltmengden langs vegene.

Du kan lese om generelle fartsgrenser i vegtrafikkloven § 6 Fartsregler.

Kjør etter forholdene - fartsgrense er ikke alltid anbefalt fart
Fartsgrensen på en strekning er maksimalt tillatt fart. For eksempel kan dårlig sikt, glatt vegbane, skarpe svinger bety at du må kjøre saktere. Vær også oppmerksom på fareskilt.

Fartsgrenser i Norge

30

- Veger og gater innenfor tettbygd strøk.
- Ofte gater gjennom boligbebyggelse, steder med mange gående og syklende og langs strekninger ved barneskoler.
- Dersom en gående eller syklende blir påkjørt, vil sannsynligheten for å overleve eller unngå alvorlig skade reduseres vesentlig om bilen kjører fortere enn 30 km/t.

40

- Veger og gater innenfor tettbygde strøk.
- Ofte veger som går mellom områder i byer og tettsteder.
- Færre gående og syklende enn langs 30-strekninger, men likevel såpass mye lokal aktivitet at bilistene må holde lavere fart enn 50 km/t.

50

- Generell fartsgrense innenfor tettbygd strøk.
- Gjelder dersom andre fartsgrenser ikke er skiltet.

60

- Veger utenfor tettbygd strøk – ligger ofte i utkanten av byer eller tettsteder.
- Stekninger med mange avkjørsler, kryss, bebyggelse og/eller gående og syklende.
- Strekninger med lokaltrafikk til og fra boliger og ulike virksomheter (skoler, butikker, bussholdeplasser, bensinstasjoner mm).

70

- Veger og strekninger utenfor tettbygde strøk som er skiltet ned fra 80 km/t på grunn av særlig høy ulykkesrisiko og tidligere ulykker.
- Grensen for å overleve en frontkollisjon går ved ca 70 km/t, forutsatt en moderne kollisjonssikker bil og bruk av bilbelte.

80

- Generell fartsgrense utenfor tettbygd strøk. Gjelder dersom andre fartsgrenser ikke er skiltet, eller dersom det er skiltet at en fartsgrense er slutt.

90

- Motortrafikkveger med 2-3 kjørefelt.
- Veger med 2 kjørefelt og lite trafikk.

100

- Motorveger med høy standard og veglys.
- Kjøreretninger er adskilt med et bredt område der det enten er et rekkverk eller en jordvoll.

110

- Motorveger med høy standard og veglys.
- Kjøreretninger er adskilt med et bredt område med rekkverk.
- Vegen må blant annet ha bredere vegskulder, bedre sikt framover og mindre svinger enn ved fartsgrense 100.